

نقد و بررسی کتاب

قزاقستان: وعده‌های تحقق نیافرط

Martha Brill Olcott, *Kazakhstan: Unfulfilled Promise*, Carnegie Endowment for International peace, Washington DC 2003, 322 pp.

اولکات، مارتابریل، قزاقستان: وعده‌های تحقق نیافرط، بنیاد کارنگی برای صلح جهانی، واشین: ۲۰۰۳، ۳۲۲ صفحه.

تایک دهه قبل بعضی غربی‌ها قزاقستان را فقط وسیع ترین جمهوری از پانزده جمهوری شوروی پس از روسیه می‌دانستند که دارای منبعی وسیع و دست‌نخورده از نفت و گاز و دیگر ذخایر معدنی است. پس از استقلال در ۱۹۹۱، قزاقستان به دو دلیل در رسانه‌های گروهی غرب بیشتر مطرح شد: (الف) متلاشی نمودن سلاحهای اتمی قزاقستان از طرف آمریکا به واسطه توافقهای دوجانبه؛ (ب) وقتی شورون و موبیل قراردادهایی برای توسعه منابع و ذخایر نفتی ساحلی و منابع در عمق دریای خزر با قزاقستان امضا نمودند.

اکنون وسعت کشور، ذخایر نفت و گاز قزاقستان و موقعیت محوری این کشور، اهمیت استراتژیک قزاقستان را برای ایالات متحده، هم‌پیمان‌های غربی آمریکا و دو همسایه قدرتمند قزاقستان (چین و روسیه) افزایش می‌دهد.

مارتا بریل اولکات یکی از محققان بنیاد کارنگی و کارشناس بین‌المللی مسایل آسیای مرکزی است. وی در کتاب خود که به تازگی انتشار یافته اولین دهه حضور قزاقستان را در زمینه میراث تاریخی و سیاسی اش مطالعه نموده و ویژگی‌های جغرافیایی، توسعه اقتصادی و اجتماعی این کشور را بررسی می‌کند. در حالی که ارزش

استراتژیک ذخایر نفت و گاز دریای خزر یک عامل مهم به حساب می‌آید که انگیزهٔ آمریکا و غرب را تشدید می‌کند. اولکات خاطرنشان می‌سازد که منافع آمریکا و مردم منطقه از موفقیت احداث مسیرهای ترانزیت که منابع طبیعی قزاقستان را به جهان خارج منتقل می‌کند بیشتر در خطر است. در زمانی که نگاه جهانی پس از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر به طور فزاینده‌ای بر آسیا و آسیای جنوبی متمرکز می‌باشد تجزیه و تحلیل‌های فاقد و صریح اولکات مورد توجه ویژه محققان و تصمیم‌گیران سیاسی قرار می‌گیرد.

کتاب قزاقستان: وعده‌های تحقیق‌نایافته که با پیش‌گفتاری از جسیکا مانثوس¹ ریاست «بنیاد کارنگی برای صلح جهانی» آغاز می‌گردد شامل هفت فصل و یک ضمیمهٔ مطول است. عنوانین فصول کتاب به ترتیب عبارتند از: معرفی قزاقستان؛ بی‌میلی در پذیرش استقلال؛ چالش‌هایی فراسوی افزایش شمار قزاقستانی‌ها؛ تلاش در جهت کثرت‌گرایی و آزادسازی قزاقستان؛ تحول اقتصادی یا تصاحب دولت؛ یک جامعهٔ تقسیم شده؛ آیا قزاقستان به انتظار خود نایل می‌گردد؟ در فصل اول کتاب قزاقستان: وعده‌های تحقیق‌نایافته می‌خوانیم: «سیاستمداران و فعالان اقتصادی به سرنوشت قزاقستان، ترکمنستان و جمهوری آذربایجان علاقمندند چراکه حجم عظیمی از ذخایر انرژی در دریای خزر نهفته است. از سه دولت فوق، ذخایر قزاقستان احتمالاً بیشترین اهمیت را دارا می‌باشد در حالی که این کشور حدود ۸۰ هزار بشکه به طور روزانه تولید می‌کند. رهبران قزاقستان امیدوارند که قزاقستان در دو دههٔ بعد به یک عربستان سعودی دیگر مبدل گردد. قزاقستان صاحب ۷۰/۵۲ تریلیون فوت مکعب ذخایر گاز و حداقل ۱۶/۴ میلیارد بشکه ذخایر نفتی می‌باشد. قزاقستان مورد توجه تصمیم‌گیران سیاسی آمریکا بوده چراکه این کشور تنها کشور غیراسلامی از ۱۵ جمهوری شوروی سابق می‌باشد که صاحب سلاحهای غیرهسته‌ای می‌باشد.... تمامی رهبران آسیای مرکزی، از جمله رئیس جمهور نظریابی، مدعی اند که سنت و طبیعت مردم آسیا کمتر با دموکراسی سازگار است... بسیار آشکار است که تقریباً عموم مردم نسبت به دموکراسی جاذبهٔ طبیعی ندارند و به نظر می‌رسد جابجا

1. Jessicat Matheus

ساختارهای مؤثر حوزهٔ شوروی گذشته را با قصرهای جدید و عظیم‌تر ریاست جمهوری، مساجد و موزه‌ها ترجیح می‌دهند.... استقلال، فریفتگی‌ها و وسوسه‌های جدیدی فراهم نموده و این امر به ویژه در یک کشوری با منابع غنی صادق است. منابع قزاقستان جهت توسعه مهیا بوده اما شرایط فساد و تباہی اداری، روندها را پیچیده می‌سازد. به واسطه مشکلات حمل و نقل گاز و نفت از منطقه به وسیلهٔ کشتی، شیوهٔ توسعه بسیار کندر و پیچیده‌تر خواهد بود از آنچه که در ابتدا پیش‌بینی شده بود. قزاقستان نیز زمینه‌ای برای یک سرمایه‌گذاری آمریکایی چندمیلیون دلاری دارد. استقلال به آن معنی است که پروژه‌شوروں جهت توسعهٔ میدان نفتی تنگیز در غرب قزاقستان، اولین پروژه در نوع خود، باید از مسئولان حکومتی در آلماتا (به جای مسئولان شوروی در مسکو) اجازه به‌دست آورد تا قرارداد امضا شود». ص ۸

در جای دیگر و در فصل اول کتاب در ارتباط با موضوع مشارکت می‌خوانیم:

«مهمتر آن که بیشتر رهبران قزاقستان عقیده ندارند که مشارکت مردمی برای مشروعیت دولت لازم است. بیشتر آنها هنوز عقیده دارند همانطور که شوروی انجام داد مشارکت مردمی از طریق ارائهٔ دکترین ایدئولوژیک امکان‌پذیر است و آنها مشکلات انجام وظیفه را ساده و بی‌اهمیت ارزیابی می‌کنند. اتحادشوروی یک نظام ایدئولوژیک کاملاً همگرا با وسائل ارتباط جمعی، آموزش، و هنر (که همگی برای خدمت به اهداف دولت بسیج بودند) داشت. ابزارهای موجود در دسترس نخبگان قزاق بسیار محدود هستند محصور شده در بخشی که تمایلش در جهت توسعه و رشد اقتصادی مطرح می‌گردد. قزاقها رهیافتی آسیایی را درک می‌کنند که کسانی باشند که مشی‌های تأدیب سیاسی را مشروعیت داده وقتی آنها پیشنهاد تغییرات و تحولات اقتصادی را ارائه می‌کنند». ص ۲۱

نویسنده در فصل دوم کتاب مذکور شخصیت نظربایف را مورد بحث قرار داده می‌گوید: «جدانمودن روند دولتسازی در قزاقستان از شخص نظربایف مشکل می‌باشد. دفاع نظربایف از یک سیاست همگرایی حمایت از وی از طرف مردم را تضمین نمود حتی چنان استراتژی که در ظاهر به نظر می‌رسد متضاد با منافع یک دولت جدید‌الاستقلال باشد. در سال اول استقلال،

نظر بايف دريافت که تسليم نمودن حاكميت گريزن‌پذير بود اما و همچنان به اين نتيجه رسيد که مزيت استراتژيك روسie بر قراقيستان به ميزان بسيار زيادي در توافقهاي دوجانبه بها داده شده بود» ص ۳۷. نويسنده همچنان اظهار مي دارد:

«دولتهاي چون تركمنستان، ازبکستان و مولداوي مرزهاي مشترك با روسie نداشتند و بنابراين رهبران آنها تصور نمودند در آينده روسie هميشه داراي كمترین نقش خواهد بود. آذربايجان داراي تصوري مشابه بود به طوري که جمهوري آذربايجان يك مرزکوتاه وبالقوه مورد تنافع با روسie از طريق داغستان دارد». ص ۳۹

نويسنده در مورد ديدگاه رهبران قراقي در مورد منطقه مي نويشد: «رهبران قراقي تأكيد بيشتري بر همكاری با کشورهای همسایه، ازبکستان و قرقیزستان، داشته تا يك فضای مناسب جهت همكاری اقتصادي مشترك بین سه کشور همسایه و منطقه‌ای ایجاد نمایند». ص ۴۸

چالشهايي فراسوی افزايش شمار قراقيستانی عنوان فصل سوم كتاب قراقيستان: وعده‌های تحقق‌نیافه می باشد که به هویت، فرهنگ و ناسيونالیسم قراقيستان پرداخته در قسمتی از آن می خوانيم: «بررسی سال ۱۹۹۴ نشان می دهد که ۷۴ درصد قراقيهای مصاحبه شده فکر می کنند که آموزش زبان روسی باید تداوم یابد. عدم توازن بین زبانهای جمهوری و زندگی شخصی در حال تغيير بوده و قراقيها به جای روس‌ها در تمام زمینه‌ها و فضاهاي خصوصی و عمومی در حال جايچايی هستند و زندگی خصوصی پس از استقلال شکل جديدي به خود گرفته است». ص ۷۱ «رشد استفاده مردم قراقي از وسائل ارتباط جمعی بر احساس بizarی از نژاد روس اضافه شده و پخش برنامه‌ها از روسie شدیداً طی چندين سال اخیر کاهش پيدا نموده است. ابتدا اين امر به آن خاطر بود که ايستگاههای روسی، پرداخت به جهت دسترسی به فروندگاههای قراقي را مردود شمردند. اكنون بسيار اظهار مي کنند که حکومت قراقي اين عوارض پرداختی را استفاده کرده و حقوق قانوني برای محدود نمودن دسترسی عمومی به پوشش روسی حوادث در کشورشان متنضم کنترل كامل فروندگاهها از طرف حکومت قراقيستان است». ص ۷۳ در فصل چهارم با توجه به مبحث کثرت گرایي در جهان سوم و تجربه مشارکت سياسي

می خوانیم: «استقلال صرفاً یک راه حل سیاسی نیست بلکه یک تغییر در موقعیت قضایی است به ویژه یک وضعیت اقتصادی برای اطمینان از این که نخبگان حکومت می کنند. اما در فقدان توسعه نهادی، برای وسایل و ابزارها فیزیکی است و منافع یا خسارات حاصل زودگذر و فانی می باشد». ص ۱۲۵

تحول اقتصادی یا تصاحب دولت عنوان فصل پنجم کتاب می باشد که تولید ناخالص ملی قراستن را در سالهای گوناگون با توجه به مناسبات نزدیک این کشور قبل از فروپاشی شوروی و بعد از آن مورد مطالعه قرار می دهد. همچنین فعالیتهای صندوق بین المللی پول (IMF) و برنامه های اقتصادی این نهاد بین المللی برای ایجاد ثبات اقتصادی در این کشور در این فصل مطالعه می گردد.

همچنین، در این فصل خصوصی سازی صنایع، وابستگی های درونی اقتصادی باروسيه، سرمایه گذاری مستقیم خارجی، توسعه بخش نفت و گاز، مشکلات سرمایه گذاری های خارجی و وضعیت جاری مورد بحث و تحقیق قرار گرفته است. مؤلف در صفحه ۱۶۷ کتاب قراستن: «وعده های تحقق نیافته» (فصل پنجم) می گوید: «دولت قراستن دلیلی برای بعضی خوش بینی ها دارد است. برای تمام تاریکی تجارت در قراستن، سرمایه گذاری خارجی هنوز با دیگر کشورهای جدید الاستقلال مقایسه می گردد. اقتصاد دارای بنیانی است، تورم کنترل شده و تولید اقتصادی در حال افزایش است. بر عکس بیشتر همسایگان قراستن، این کشور در بیشتر قسمت ها در شرایط خوب با بانک جهانی و سایر نهادهای بین المللی مالی تعامل داشته است. اقتصاد قراستن نشانه های بهبود را در سال ۱۹۹۶ نمایان ساخت و تولید ناخالص داخلی از ۲/۱ درصد در سال ۱۹۹۷ به ۳/۵ درصد در سال ۱۹۹۸ رسید. همچنین، در نتیجه دریافت های مالی از جانب روسیه در اوت ۱۹۹۸ تولید خالص داخلی کمی کاهش یافت ولی در سال ۲۰۰۰ به میزان ۹/۶ درصد افزایش نشان داد که بسیار بیشتر از تخمین های پیش بینی شده بود.

فصل ششم کتاب که خواندنی ترین فصل کتاب نیز می باشد شامل عنوانین: «مباحثه زبانی، جمعیتی، روابط بین نژادی، اختلاف منطقه ای، فاصله روبه افزایش غنی و فقیر، بیکاری،

استاندارد سطح زندگی، مراقبتهای بهداشتی، امید زندگی، مباحث زیست محیطی، ناتوانان و افراد مسن، افراد معتقد به مذهب و جمعیت بدون مذهب است.

«مردم قزاقستان طی دوران تنشی های اقتصادی و سیاسی صبور بوده‌اند. آنان ستیزه‌های مسلحانه و تظاهرات خشونت‌آمیز نداشته‌اند و فقط مخالفتهای عمومی ابراز داشته‌اند. در سال ۱۹۹۷ به نظر می‌آمد در کشور تظاهرات وسیع به وقوع خواهد پیوست اما آن چالش بالقوه از خود رنگ باخت. در واقع، در این سال مشکلات اجتماعی قزاقستان سریعتر از توان حکومت برای حل آنها رشد نموده بود... هرکس که در قزاقستان زندگی می‌کند می‌داند که بسیاری از روس‌ها آینده‌ای در قزاقستان ندارند و بازگشت تقریباً $\frac{1}{3}$ مردم روس‌الاصل قزاقستان به روسیه، بزرگترین و تنها عامل ترکیب جمعیت قزاقستان است. شمار ۱/۱ میلیون نفر روسی کشور را طی سالهای ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۸ ترک کرده‌اند. بازگشت جمعیت روسی‌الاصل باعث کاهش $44/2$ درصد در شمار کارگران ماه را ۱۹۹۳ تا ۱۹۸۸ گشت.» ص ۱۷۵

«جمعیت روسی‌الاصل قزاقستان به اقتدار و استحکام دولت قزاقستان اطمینان ندارند. براساس یک نظرخواهی فقط ۱۴ درصد مهاجران به حاکمیت قزاقستان اطمینان دارند و ۱۳ درصد به دیگر جمهوری‌ها اعتماد دارند.» (ص ۱۸۲)

«سیاست در قزاقستان همیشه بر مبنای ائتلاف تداخل داشته و اتحادهای سیاسی موفق، به موازات پیوندهای قبیله‌ای جریان داشته است؛ به طوری که همسر نظر بایف زاده هوردمیانی^۱ بوده و ازدواج آنها منبعی برای همبستگی با مردم شمال کشور است.» ص ۱۸۷ «هویتهای منطقه‌ای هنوز بر موارد ملی بهویژه در میان روس‌نژادها اولی بوده و اقتدار دارند.» ص ۱۸۹

«تفاوت‌های اساسی در استانداردهای زندگی مردم در قزاقستان دیده می‌شود و در سال ۱۹۹۷ تولید سرانه خالص داخلی در شرق ۴۸۸ دلار و در شهر آلماتی تا $5/654$ دلار بود.» ص ۱۹۱

1. Middle Horde

«توسعة فقريک مشکل ملی است و مناطق اقتصادي را متاثر نموده در سراسر کشور دیده می شود. حتی مناطقی که به طور عمده افراد قراقی ساکن هستند، مثل مناطق غربی و جنوبی، حکومت ملی با دیده تحریر نگریسته می شود. برکنار از این که مردم قراقستان در کدام منطقه زندگی کنند عموم شهروندان عادی قراقستان احساس می کنند بدون امکانات اقتصادي و در نتیجه فاقد قدرت می باشد». ص ۱۹۷ «مراقبتهای پژوهشی برای بیشتر قراقستانی ها نیز صورت وخیمی دارد. دولت بعضی مراقبتهای عمومی پژوهشی را فراهم نموده و مردم نسبت به گذشته دسترسی کمی به دارو دارند».

«تصمیم دولت قراقستان برای ورود به اقتصاد بازار نتایج سیاسی مشخصی داشته است که به نوبت فعلان جدیدی را ایجاد نمود. نخبگان سیاسی جدید از بخش اقتصادي ظاهر شده اند؛ زمینه ای که دائماً در حال رشد است. در حال حاضر، مناصب وزارتی با این نظر ایجاد می گردند که اطمینان حاصل نمایند گروههای اقتصادي کلیدی کنونی چون بانک قراقستان دارای نفوذ بسیار هستند». ص ۱۷۱

آیا قراقستان می تواند وعده هایش را تحقق بخشد؟ عنوان آخرین فصل (فصل هفتم) کتاب قراقستان: وعده های تحقیق نیافته است. در این فصل نقش حامیان خارجی این کشور مطالعه شده و آینده قراقستان پس از نظر بایف بررسی می گردد.

در قسمت آخر این بخش می خوانیم: به واسطه حوادث تروریستی ۱۱ سپتامبر در آمریکا حضور این کشور در منطقه افزایش یافت اما این امر احتمالاً تا حدودی به واسطه شرایط ناگهانی و آنی حاصل شده است. روش نیست میزان و درجه قدرت و نفوذی که آمریکا خواهد داشت اگر این کشور مجبور بود که ۵ یا حتی ۲۰ برابر بودجه محاسبه شده را در سالهای اخیر هزینه کند». ص ۲۴۲

در قسمت ضمیمه کتاب قراقستان: وعده های تحقیق نیافته شاهد ۱۲ جدول بسیار پرازدش می باشیم. در جدول اول نام استانهای قراقستان، میزان جمعیت هر استان، درصد جمعیت آن استان نسبت به جمعیت کشور و درصد قراقهای ساکن در آن استان دقیقاً ذکر شده است. در

جدول دوم میزان فراقها، روسها، اوکراین‌ها، ازبک‌ها، آلمانها، تاتارها و اویغورها در این کشور در فاصله زمانی ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۹ و درصد آنها معین می‌باشد. در جدول سوم، ترکیب نژادی شهرهای اصلی را مطالعه می‌کنیم. در جدول چهارم توزیع کرسی‌های نمایندگی گروههای سیاسی گوناگون آورده شده‌اند. در جدول پنجم آمار تولید داخلی خالص داخلی در فاصله سالهای ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۱ به‌طور سرانه و به‌طور کلی به تفصیل آمده است. در جداول بعد آمار صادرات و واردات، طرحهای سرمایه‌گذاری آمریکا و دیگر نهادها در قزاقستان، میزان خصوصی‌سازی طی سالهای ۱۹۹۱–۱۹۹۹، سرمایه‌گذاری خارجی در قزاقستان، توسعه منابع نفت و گاز قزاقستان و نرخ مرگ‌ومیر، مدارس حرفه‌ای، بیکاری و وضعیت آموزش و بهداشت با آمار و ارقام توضیح داده شده‌اند.

خانم اولکات نویسنده کتاب از صاحبنظران مشهور مسائل آسیای مرکزی و قفقاز می‌باشد که قبل از تألیفاتی در حول مسائل این منطقه از جمله راجع به موضوع اقوام منطقه آسیای مرکزی و قفقاز ارائه نموده است. کتاب قزاقستان: وعده‌های تحقیق‌نیافرته یکی از جدیدترین منابع برای شناخت یکی از کشورهای آسیای مرکزی می‌باشد که این چارچوب می‌تواند الگویی مناسب برای درک دیگر کشورهای این حوزه تلقی گردد.

قاسم ملکی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات ترقی
مرکز مطالعات آسیای مرکزی و قفقاز

پیال جام علوم انسانی